

Korsgaard: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede i Øjeblikket, skal jeg paa Partiets Vegne fremsætte nogle Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag.

Det foreliggende Lovforslag ser ret uskyldigt ud, men det er det i Virkeligheden ikke, det er en uhyre vigtig Lov med kolossale Indgreb i den enkelte Landmands frie Dispositioner og af uhyre Betydning for hele Landets Befolkning. Man behøver bare at se paa Lovforslagets § 6, Punkterne a—h, for at faa et Indblik i, hvad det er, det udskevne Korn skal bruges til. Jeg haaber, at naar Bybefolkningen i Bladene læser om de Diskussioner og Forhandlinger, der har været om Kornloven, vil det gaa op for den, hvilken Betydning det har for hele Landets Befolkning, altsaa ikke for Landbruget alene, men for hele Befolkningen, hvordan Høsten i 1942 bliver.

Gennem de Udtalelser, den højtærede Landbrugsminister for et Øjeblik siden fremsatte her, fik vi at vide, at Reservebeholdningerne af Korn her i Landet er opbrugt, de Reservebeholdninger, vi havde ved Begyndelsen af sidste Aar, og som har hjulpet noget til, at vi er kommet over Misæren med den uhyre lille Avl i 1941. Vi har altsaa i Øjeblikket ingen Beholdninger, og vi har heller ingen store Udsigter til Indførsel af Korn i indeværende Aar. Jeg gentager derfor, at jeg haaber, det maa gaa op for alle, hvilken Betydning Høsten i 1942 vil faa. Ingen ved i Øjeblikket, hvordan den vil blive. Det, vi ved, er for det første, at den Staldgødning, vi har i Aar er ringere, end den plejer at være. Gødningens Værdi afhænger jo af, hvilke Stoffer den indeholder, hvad der i Aarets Løb er fodret med. Der har været fodret mindre, navnlig har der været fodret med mindre proteinholdige Stoffer, saa den Staldgødning, der er til Raadighed, er mindre værd, den er ikke alene mindre i Kvantum, men den er ogsaa mindre værd i Indhold, end den plejer at være. Dette alene vil antagelig betyde, at Avlen i Aar, alle andre Forhold lige, vil blive mindre. Man ved tillige, at der er ingen Superfosfat til Raadighed i indeværende Foraar. Dette vil ogsaa bidrage til, at Høsten, alle andre Forhold lige, vil blive mindre. Og endelig behøver vi bare at tænke paa, hvordan Markerne ser ud i Øjeblikket: delvis hvide, Frostøen endnu dybt i Jorden, ingen Udsigt til Saaning i Øjeblikket; ogsaa det betyder normalt, alle andre Forhold lige, at Avlen vil blive

ringere, end den kunde være blevet, hvis de Forhold, jeg her har beklaget, havde været anderledes.

Dermed være ikke sagt, at man behøver at frygte, at Avlen i Aar skal blive af samme Størrelse som i Fjor, tværtimod, vi har Lov til at haabe, at det trods alle de mørke Udsigter kan vende sig til det bedre, at man trods de daarlige Startforhold dog i 1942 maa faa en bedre Avl, end der i Øjeblikket efter min Mening er Udsigt til. Vi haaber det, og jeg er sikker paa, at Landbruget vil gøre hvad det kan, for at Høsten i 1942 kan blive saa god, som det nu engang er muligt under de givne Forhold. Ikke alene den enkelte Landmand selv er bedst tjent med det, men han ved, at det Arbejde, han gør i Aar for at faa en god Avl, gavner ikke alene ham selv, men det gavner hele det danske Samfund.

Naar nu denne Kornlov er af saa stor Betydning for saa mange Mennesker, som jeg her har søgt at vise, er det saa meget mere prisværdigt, at man for tredie Gang staar over for et Lovforslag, som praktisk talt hele Landbruget staar bag ved. Der har, inden Lovforslaget blev fremsat her i Rigsdagen, været ført Forhandlinger med Landbrugets Organisationer, og disse Forhandlinger er heldigvis ført til Ende paa en saadan Maade, at jeg tror, jeg med Rette kan sige, at hele Landbruget praktisk talt staar bag ved Lovforslaget. Det er af uhyre Vigtighed, og det er en uhyre Tilfredsstillelse for os, der skal vedtage Loven, at det er saadan, at den Befolkning, der skal fremskaffe Kornet, i det store og hele er indforstaaet med Lovforslaget, som det foreligger.

Til Trods for, at hele Landbruget som saadant praktisk talt staar bagved, vil jeg dog gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger om Lovforslaget. Hvis man ser paa Udskrivningen og søger at gøre Forholdet op, kommer man til det Resultat, at ikke engang Halvdelen af samtlige Landbrugsejendomme her i Landet skal være med til at sørge for den øvrige Befolknings Forsyning med Korn. Det kan i en vis Forstand siges, at det ikke er rigtigt, at langt over Halvdelen ikke er med dertil. Jeg indrømmer, at der er en Bestemmelse om, at alle skal aflevere det Brødkorn, de avler, men til Gengæld kan de mindre Brug faa udleveret Foderkorn, saa jeg mener, man i Praxis kan sige, at Kornafleveringen i meget ringe Grad berører dem, ja, praktisk talt ikke berører dem. De, der bliver tilbage til Afleveringen, er ca. 86 000 Brug, og af disse ca. 86 000 Brug skal de ca. 4 400 Brug aflevere ca. en Trediedel, og de 82 000 Brug